

SLÁVNOSŤ KRISTA KRÁĽA B

Každý rok v túto nedeľu, svätá Cirkev končí obdobie liturgického roka, ktorý sa ale nezahŕňa s koncom občianskeho roka. Toto zakončenie liturgického roka je práve dnešná slávnosť Krista Kráľa. Keď sa zamýšľame nad názvom dnešnej slávnosti, tak sa nám môže stať, že sa dostaneme do rozpakov. Kristus a kráľ? Veď ho vidíme bezmocného – maličkého v biednej betlehemskej maštaľke. Vidíme ho v chudobnom príbytku v Nazarete. Sám povedal o sebe, že nemá kde hlavu skloniť a nakoniec ho vidíme s potupnou trňovou korunou na hlave. Nepatrí tento názov už do minulosti? Veď dnes je už veľmi málo takých štátov, kde by mali kráľa alebo kráľovnú. Kráľov vidíme len v historických filmoch alebo správach.

Pri tomto zamyslení si dajme otázku: „Akým kráľom je teda Kristus?“ Odpovede na túto otázku sú v evanjeliách tri.

Prvá odpoveď je v dnešnom Jánovom evanjeliu, kde Pán Ježiš stojí pred Pilátom, ktorý ho vypočúval, lebo Židia žiadali odsúdiť Ježiša za to, že sa robí kráľom. To znamenalo, že sa stavia proti rímskej nadvláde, že chce osamostatniť židovskú krajinu a chce byť židovským kráľom. Preto sa Pilát opýtal Ježiša: „Si naozaj židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal vážne a dôstojne. Som kráľ, ale moje kráľovstvo nie je z tohto sveta a netýka sa tohto sveta. Moje kráľovstvo je celkom inej povahy. Preto vyhlásil: „Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde.“ Ježiš prišiel na tento svet kvôli pravde. Ale akej pravde? Ktojej pravde? Veď na svete je veľa rozličných právd. Vtedy v tých časoch sa šírili v Rímskej ríši všelijaké filozofické stoické a epikurejské idey, ktoré pochádzali z Grécka. Tieto filozofické smery si často protirečili, ale nárokovali si, že ich pravda je tá pravá. Ľudia ich mali po krk, preto aj Pilát sa opýtal Ježiša: „A čo je pravda?“

Druhá odpoveď sa nachádza v Lukášovom evanjeliu (23, 39-43). On opísal udalosť, kde zločinec na kríži vraví ukrižovanému Ježišovi takto: „Ježišu, pamätaj na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ A tu si dajme otázku, ako prišiel na to, že Ježiš je kráľ? Podľa ktorých znakov? Veď nevidel Ježiša so zlatou korunou na hlave, ale s potupnou korunou z trnia. Ani ho nevidel sedieť na zlatom tróne, ale videl ho podobne visieť na kríži, ako visel on. Alebo podľa nápisu nad Ježišovou hlavou, že je židovský kráľ? Veď tento nápis bol potupný. Znalci Svätého písma to vysvetľujú tak, že zločinec bol oslovený Ježišovým správaním sa na kríži, keď v hrozných mukách a bolestiach neklial, ako to robili podobne ukrižovaní ani nezlorečil tým, ktorí ho potupovali a posmievali sa mu, ale sa modlil za nich: „Otče, odpusť im, lebo nevedia čo robia.“ Pomyslel si, že to nemôže byť obyčajný človek. To by obyčajný človek nedokázal, aby odpustil a modlil sa za tých, ktorí mu spôsobili také utrpenie. Preto pokarhal aj zločince na druhom kríži, ktorý sa tiež rúhal Ježišovi. Vidiac toto všetko, oľutoval svoje zločiny, a preto sa obrátil na Ježiša, aby ho prijal do svojho kráľovstva. Potom mu Ježiš povedal: „Priateľu, ešte dnes budeš so mnou v raji.“ Úžasné! V rôznych predchádzajúcich zamysleniach sme obdivovali Pána Ježiša, aký postoj mal ku kajúcim hriešnikom, čoho vrcholom bolo práve odpustenie tomuto zločincovi. Veď takto ho Ježiš priam neuveriteľne odmenil za to, že ho uznal za kráľa.

A napokon tretia odpoveď sa nachádza v Jánovom evanjeliu (19, 19-22), ktorý opisuje ako Pilát napísal v troch jazykoch nápis: „Ježiš nazaretský, kráľ židovský,“ čo dal pripevniť na kríž nad Ježišovu hlavu.

Z hore uvedených evanjeliových udalostí pre nás vyplýva, že aj my máme Pána Ježiša uznávať za kráľa. Pre nás by to malo byť lepšie ako pre zločince, lebo my nevisíme na kríži a potom my máme vedomosti o Ježišovi, že bol Boží Syn, že učil ľudí evanjeliu, že robil veľké zázraky ako premenenie vody na víno v Káne, že utišil búrku na mori, že rozmnožil päť chlebov a dve ryby pre päťtisíc mužov, že uzdravoval chorých

a malomocných, že vzkriesil troch z mŕtvych a iné ďalšie a ďalšie zázraky. Napokon pri Poslednej večery ustanovil sám seba v Eucharistii, aby ostal tu na zemi medzi nami až do konca sveta. Toto všetko potvrdil smrťou na kríži, ale nadovšetko tým, že vstal z mŕtvych, vystúpil k Otcovi, zoslal Ducha Svätého a aby tiež tak ako v Eucharistii, tak aj v Duchu Svätom, zostal s nami až do skončenia sveta.

Keď toto všetko vieme o Pánu Ježišovi, tak ho máme prečo vierou uznať a srdcom prijať za svojho kráľa. Keď toho bol schopný zločinec, ktorý toto o Ježišovi nevedel, a predsa ho uznal za kráľa, mohol by niekto z nás byť menej chápaný ako zločinec za preukázanie toľkej lásky pre každého z nás? Boh je naozaj Láska, ako to opisuje evanjelista Ján, keď píše o Bohu, že je láska s veľkým „L.“ V tej vete: „Otče, odpusť im, lebo nevedia čo robia,“ sa dokonale prejavila Božia láska.

Milí priatelia, v túto slávnostnú nedeľu prosme Krista Kráľa, aby sme v tichu tohto zamyslenia vedeli v ňom spoznať nie kráľa so zlatou korunou a na zlatom tróne, ale nášho brata s trňovou korunou na hlave z lásky k nám, ktorý nás prišiel poučiť o dôležitej pravde, že jeho kráľovstvo je kráľovstvom u nebeského Otca, do ktorého chce aj nás raz prijať.

Pripravil vdp. Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.